

Nr 118.

*Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående sänkning
av vissa postavgifter; given Stockholms slott den 5
mars 1954.*

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF.

Sven Andersson.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

Avgifterna för kontanta in- och utbetalningar till och från postgiro-konto föreslås fr. o. m. den 1 juli 1954 sänkta från nuvarande 25 till 20 öre.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5 mars 1954.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för kommunikationsdepartementet, statsrådet Andersson.

I skrivelse den 23 februari 1954 har *generalpoststyrelsen* föreslagit en sänkning av avgifterna för kontant inbetalning till och kontant utbetalning från postgirokonto från 25 till 20 öre för tillämpning fr. o. m. den 1 juli 1954.

Styrelsen erinrar om att dessa avgifter fr. o. m. den 1 juni 1952 höjdes till 25 öre. Dessförinnan utgick de med 20 öre.

Såsom skäl för höjningen år 1952 anförde styrelsen, att de då förestående löneökningarna och allmänna prisstegringarna beräknades för postgiorörelsen medföra en sådan försämring av det ekonomiska resultatet, att en höjning av vissa avgifter ansågs ofrånkomlig. Höjningen beräknades medföra en inkomstökning av ca 3,1 milj. kr för inbetalningarna och ca 1,1 milj. kr för utbetalningarna, eller sammanlagt omkring 4,2 milj. kr. Denna inkomstökning beräknades motsvara de för postgirokontorets del väntade utgiftsstegringarna. Den var alltså icke avsedd att påverka postverkets överskott utan skulle helt tagas i anspråk av postgirokontoret för täckning av utgiftsstegringar. Vad lönsamheten av postgiorörelsen beträffar, räknade man med ett oförändrat årligt överskott av 4 milj. kr att levereras till postverket, vilket belopp ansetts utgöra skälig vinst.

Den genom ifrågavarande portohöjning vunna inkomstökningen har visat sig väl motsvara utgiftsstegringarna i girorörelsen. Portohöjningen har därför enligt styrelsen varit lämpligt avvägd. Emellertid har en ändring numera inträtt i postgirots ekonomiska läge, framförallt genom en kraftig stegring av ränteinkomsterna. Enligt beräkningarna för 1953 års bokslut för girorörelsen kommer ränteinkomsterna under år 1953 att överstiga ränteinkomsterna år 1952 med åtminstone 7 milj. kr. Styrelsen anser sig ha anledning antaga, att det nuvarande gynnsamma ekonomiska läget för girorörelsen icke är av tillfällig natur utan kommer att bestå under den framtid, som nu kan överblickas. Med hänsyn härtill synes det styrelsen skäligt, att den förbättrade ekonomien utnyttjas för ett förbilligande av postgirots tjänster gentemot allmänheten. Den lämpligaste forme

härför synes i nuvarande läge vara, att avgifterna för utbetalning från postgirokonto resp. för inbetalning till sådant konto återställes till den nivå, de hade före den senaste höjningen den 1 juni 1952.

Enligt styrelsens beräkningar skulle en sänkning av nämnda avgifter med vardera 5 öre, d. v. s. från nuvarande 25 öre till 20 öre, medföra ett inkomstbortfall för år räknat av sammanlagt ca 4,5 milj. kr. Det nuvarande och nu förutsebara ekonomiska läget inom postgirorörelsen anses såsom framgår av det anförda medge en portosänkning av denna omfattning. Sänkningen bedömes icke komma att medföra någon minskning av det belopp, som postgirot årligen levererar till postverket såsom vinstmedel.

Departementschefen.

Ökade ränteinkomster har medfört en förbättring av postgirorörelsens ekonomiska läge. Till följd härav anser generalpoststyrelsen, att de merinkomster, som avgiftshöjningen fr. o. m. den 1 juni 1952 syftade till att inbringa för att täcka utgiftsstegringarna i samband med den allmänna pris- och löneökningen, icke längre är behövliga för girorörelsens ekonomi. Styrelsen föreslår med hänsyn härtill en återgång till de taxor, som gällde före nämnda datum. En sådan sänkning av avgifterna från 25 till 20 öre per in- resp. utbetalning skulle medföra ett inkomstbortfall av ca 4,5 milj. kr för år räknat. Denna minskning av inkomsterna skulle emellertid icke påverka den vinst, vilken postgirot årligen inbetalar till postverket och som ingår i det av postverket till staten levererade årliga överskottet, utan i stället reducera det belopp, som användes för ur bankmässig synpunkt normalt erforderliga avskrivningar å postgirorörelsens obligationsinnehav. Så vitt nu kan bedömas, kommer dock även efter detta inkomstbortfall sådan avskrivning att kunna ske i betryggande omfattning.

Jag delar generalpoststyrelsens uppfattning, att den förbättring i postgirots ekonomi, som sammanhänger med ökade ränteinkomster på kundernas i rörelsen insatta kapital, bör komma kunderna tillgodo genom nedsättning av avgifterna till den nivå, som gällde före den senaste avgiftshöjningen. De nya avgifterna bör lämpligen äga tillämpning fr. o. m. den 1 juli 1954.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att besluta, att avgifterna för kontanta in- och utbetalningar i postgirorörelsen skall fr. o. m. den 1 juli 1954 utgå med 20 öre.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall och förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Gösta Kahn